

§ 5.

Et Tilfælde af Uenighed imellem Arvinger, som have begyndt privat Skifte, er enhver enkelt af dem berettiget til at fordrø Boet opgjort og delt ved Skifteretten i Overensstemmelse med Reglerne for Behandlingen af Dødsboer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaaes.

§ 6.

Er offentligt Skifte begyndt, men Grunden til saadan Behandling bortfalder, forinden Boet er optaget til Slutning, kunne Arvingerne fordrø sig Boet udleveret til privat Skifte og Deling, naar de alle ere enige herom, dog forsaavidt Proklama er udstedt, forst efter dettes Udløb og med de anmeldte Kreditors Samtykke, hvis de ikke fyldestgøres eller Sikkerhed stilles dem for, at de ville blive fyldestgjorte til Forsaldstid.

§ 7.

Skjønner Skifteretten ifølge de ved Dødsanmeldelsen foreliggende Oplysninger, at Boets Formue er mindre end 200 Rd., og at Gjælden ikke overstiger dette Beløb, finder der, naar der er en eller flere myndige Arvinger, og disse saavel som Børgerne paa de umyndige Arvingers Begne strax erklære at ville vedgaa Arv og Gjæld, ikke offentlig Skiftebehandling Sted, selv om dette ellers ifølge Reglerne i § 2 vilde være nødvendigt.

Andet Afsnit.

Om offentligt Skifte.

Kapitel 2.

Om den offentlige Skiftebehandlings Begyndelse og om de første Foranstaltninger ved den.

§ 8.

Naar Noget afgaaer ved Døden, skal derom uophødbelig gjøres Anmeldelse til Stedets Skifteret. Eigets Begravelse maa ikke finde Sted, medmindre Attest om den stedfundne Anmeldelse forst forevises.

Anmeldelsespligten paahviler den Afdødes Wgtesfælle, hvor saadan gives og er nærværende; i andet Fald de tilstedeværende myndige Arvinger, og hvor saadanne ikke findes, den, hos hvem den Afdøde har været tilhuse, eller de myndige Medlemmer af samme Husstand.

§ 9.

Forlømmelse af den i foregaaende Paragraf foreskrevne Anmeldelse belægges under en offentlig Politisag med en Bøde til Statskassen af 10—100 Rd. Samme Straf paalægges den Præst, som foretager Jordspaaafstelse eller anden Begravelsesceremoni, uden forud at have ladet sig forevise Skifterettens Attest.

§ 10.

Ved Anmeldelsen, som kan ske enten skriftligt eller mundtligt, bør det, saavidt muligt, opgives, hvor den Afdøde havde Bolig eller Opholdssted, samt hvor Efterladenskaberne forefindes.

Det paahviler saavel Anmelderen som Andre, hos hvem en Afdøds Efterladenskaber bero, med tilbørlig Omhu at bevare disse, indtil Skifterettens nærmere Bestemmelse kan erholdes.

§ 11.

Efterat Dødsanmeldelsen er fæst, eller efterat Skifteretten paa anden Maade er kommen til Kundskab om Dødsfaldet, skal der, forsaavidt ikke denne Lov bestemmer anderledes